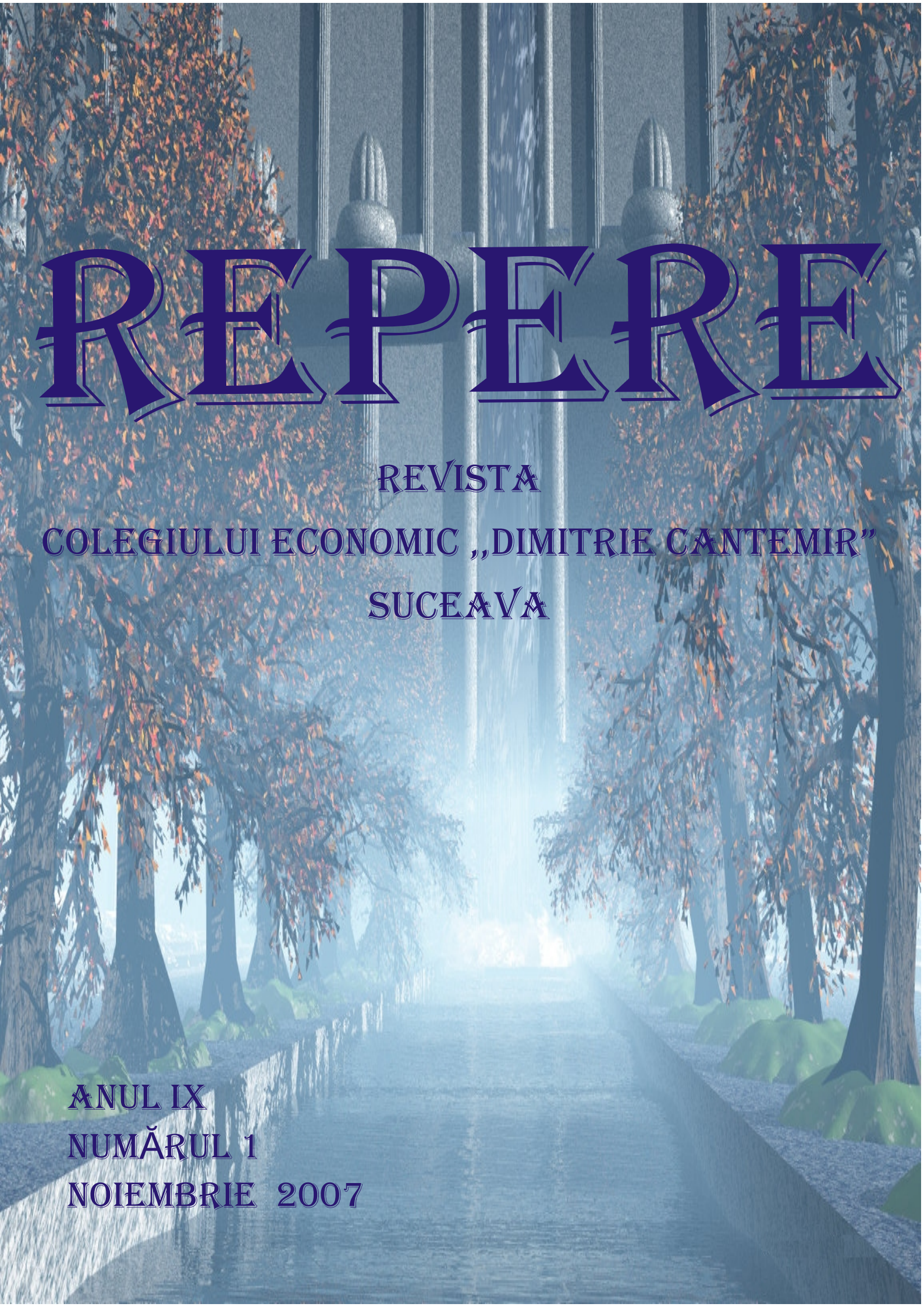




REPERE

REVISTA
COLEGIULUI ECONOMIC „DIMITRIE CÂNTEMIR”
SUCEAVA

ANUL IX
NUMĂRUL 1
NOIEMBRIE 2007



"Învățătura dă omului demnitate, îmblânzește caracterul, luminează în privința datoriilor, subțiază viciile înăbușindu-le, insuflă dragostea de datorie, de justiție și de virtuți și grăbește nașterea bunului gust în toate lucrurile vieții." (ARISTOTEL)

Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” este o instituție școlară de prestigiu în județul Suceava. Până în anul 2007, au absolvit acest liceu 39 de promoții de tineri--aproximativ 8500 de elevi.

Pentru o instruire de calitate, unitatea noastră colaborează cu parteneri educaționali de renume din localitate și din județ: agenți economici, unități de producție, instituții bancare. Pe plan internațional, dezvoltă relații de parteneriat cu unități similare din Norvegia, Germania, Spania, în cadrul programelor Uniunii Europene: Phare, Socrates, Leonardo.

Calitatea la nivelul școlii noastre o oferim cu ajutorul unei baze materiale ce cuprinde: 22 săli de clasă, 2 laboratoare de informatică (cu acces la rețeaua de Internet), o firmă de exercițiu (dotată cu PC-uri cu acces la Internet), 2 laboratoare de alimentație publică și o agenție de turism modern dotate, cabinete și laboratoare de: limba română, limbi străine (cu „tablă inteligentă”), istorie, fizică, chimie-biologie, un magazin-școală, un amfiteatru, o bibliotecă școlară (cu peste 25500 volume), cămin-internat, cantină cu sală de mese, sală de sport, cabinet medical și cabinet psihologic. Resursele umane ce contribuie la realizarea calității în învățământ sunt reprezentate de 82 cadre didactice profesionale: 1 profesor-doctor, 3 doctoranzi, 34 profesori cu gradul didactic I, 13 cu gradul didactic II, 26 cu examen de definitivat și doar 5 profesori debutanți.

Pentru anul școlar 2007-2008 oferta școlară este una variată și cuprinde:

- ✎ clase de liceu cu specializările: matematică - informatică, tehnician în activități economice, tehnician în turism și tehnician în administrație
- ✎ clase de liceu (învățământ cu frecvență redusă)
- ✎ clase pentru Școala de Arte și Meserii în domeniile comerț, turism și alimentație cu specializările: lucrător în comerț, lucrător în alimentație, tehnician în hotelărie și tehnician în gastronomie.

Aceasta este școala noastră, Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” din Suceava, care are drept misiune formarea tinerilor pentru o societate deschisă, pentru economia viitorului și pentru cetățenia activă, urmărind integrarea într-o Europă unită.

REPERE

REVISTA COLEGIULUI ECONOMIC
"DIMITRIE CANTEMIR"

ANUL IX

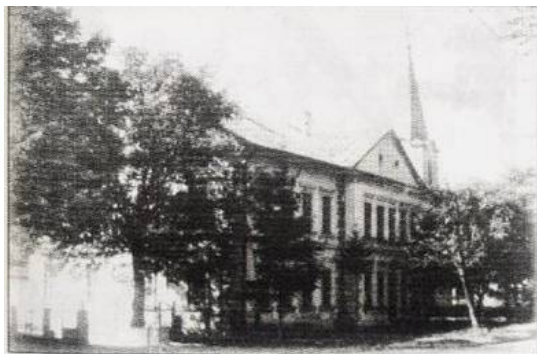
NUMĂRUL 1

NOIEMBRIE 2007, SUCEAVA

Istoricul școlii

Ne considerăm norocoși deoarece Dumnezeu ne-a hărăzit să ne naștem într-un loc binecuvântat, plin de nenumărate frumuseți naturale, istorice și educaționale. Orașul nostru, datorită strădaniei mai multor generații, posedă în prezent foarte multe instituții de școlarizare și educare a tinerilor.

La loc de frunte se află și liceul nostru, Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir”, ale cărui taine încercăm să le deslușim și totodată să îi aflăm și primele rădăcini.



Clădirea internatului, în cartierul Ițcani

Școala este o instituție menită să continue și să îndeplinească educația viitorului cetățean, asumându-și obligația de a-l ajuta la desăvârșirea înclinațiilor sale sau de a-i crea deprinderi utile pentru încadrarea sa în societate.

Pornind de la primele școli domnești de la Putna, Suceava sau Probota, care pregăteau tinerii de cancelarie sau oamenii pricepuți în tainele visteriei, și până la formele moderne de instrucție confesională, laică sau profesională, toate au jucat un rol însemnat în organizarea temeinică a școlilor bucovinene. Adevăratele catedrale ale culturii sunt liceele care finisează cunoștințe, șlefuiesc specialiști, nasc oameni.

Povestea liceului se țese începând cu anul 1966 când se înființează Liceul Economic ce urma să funcționeze la început împreună cu Liceul nr.3 în localul Școlii Generale nr.7, situat pe Strada Epaminonda Bucevschi, nr.5, din cartierul Ițcani, iar internatul școlar cu 100 locuri a fost amenajat în fosta clădire a Școlii din Ițcani, pe Strada Gării. Conducerea liceului a fost încredințată tânărului profesor de matematică Duceac Corneliu, iar colectivul didactic cuprindea în majoritate profesori tineri. În cadrul școlii se deschid cursurile pentru patru clase de elevi: două clase la cursuri de zi și două clase curs seral.

Apoi Liceul Economic a primit un alt local, situat pe strada Ilie Pintilie, în prezent strada Cernăuți, care aparținea întreprinderii Gostat Ițcani. Aici liceul a funcționat până în anul 1969, iar internatul liceului a continuat să funcționeze în vechea clădire a Școlii Generale Ițcani, din apropierea Gării Suceava Nord. La început condițiile materiale au fost modeste, aspect care a solicitat eforturi mari din partea conducerii, a colectivului didactic, a personalului administrativ, a părinților, dar și a unor întreprinderi binevoitoare. În anul 1969 are loc mutarea definitivă. Liceului i se repartizează localul actual situat în zona centrală a orașului, pe Strada Lecca Morariu nr.17 A, local nou, eliberat prin mutarea Liceului Pedagogic în spațiul ce-i fusese repartizat pe Strada Mărășești nr.57.



Clădirea în care a funcționat Liceul Economic în primul său an de activitate (în cartierul Ițcani)

Repere istorice

La acea dată s-a încheiat pentru învățământul economic din Suceava coșmarul lipsei de spațiu, al mutărilor repetate și al funcționării în clădiri ale altor proprietari.

Pe terenul aferent localului s-a putut amenaja Baza Sportivă, iar în anii care au urmat au



fost construite utilitățile necesare desfășurării normale a procesului de învățământ. Se dă în funcțiune și internatul liceului cu o capacitate de cazare de 300 de locuri amenajat într-o clădire cu parter și trei etaje. Intră în exploatare cantina liceului, construcție independentă cu o capacitate de servire a mesei pentru 150 de elevi pe serie și se realizează împrejmuirea incintei. De asemenea se inaugurează terenul de sport care permitea efectuarea antrenamentelor de atletism și practicarea voley-ului și a baschet-ului.

Între anii 1971 și 1991 școala a fost dotată cu toate echipamentele necesare, iar toate acestea s-au realizat sub îndrumarea directorilor care au condus școala de-a lungul anilor: Corneliu Duceac, Rodica Oprea, Elisabeta Marchievici, Gheorghe Flocea.

În anul 1991, Liceul Economic din Suceava devine GRUPUL ȘCOLAR ECONOMIC ADMINISTRATIV prin înființarea Școlii Postliceale alături de învățământul liceal, școala profesională și școala de ucenici, după care în anul 1996, printr-o decizie a Inspectoratului Școlar, se atribuie școlii numele GRUPUL ȘCOLAR ECONOMIC SI ADMINISTRATIV „DIMITRIE CANTEMIR” SUCEAVA.



În 2002 este numit în funcția de director profesorul de matematică Corneliu Romașcu, detașat în perioada anterioară la Inspectoratul Școlar Județean Suceava în funcția de inspector școlar, iar în

2004 are loc schimbarea denumirii din GRUPUL ȘCOLAR ECONOMIC ȘI ADMINISTRATIV „DIMITRIE CANTEMIR” în COLEGIUL ECONOMIC “DIMITRIE CANTEMIR”, nume ce îl poartă cu mândrie și în prezent.

În decursul anilor, nenumărați absolvenți au adus cinstire școlii ajungând oameni destoinici în diverse domenii de activitate. An de an, tot mai mulți tineri doresc să pășească pragul liceului nostru pentru a-i duce mai departe renumele pe care și l-a obținut cu atâta trudă.

Vizitiu Andreea
X H

Cum ne pregătim elevii pentru piața muncii prin FIRMA EXERCIȚIU

"Firma de exercițiu" reprezintă un model al unei întreprinderi reale, fiind o metodă de abordare practică a integrării conținuturilor, metodă concepută pentru formarea aptitudinilor personale și comportamentelor aplicabile în toate domeniile economice, pornind de la funcțiile de bază și până la cele de conducere din întreprindere.



În firmele de exercițiu elevii se comportă ca șefi sau angajați responsabili și își educă și formează spiritul de întreprinzător. În firma de exercițiu sunt exersate tranzacțiile economice existente în firmele reale, fiecare firmă de exercițiu fiind structurată în conformitate cu situația din practică, în departamente: resurse umane, secretariat, marketing, desfacere,

financiar-contabilitate, etc. Activitatea firmelor de exercițiu se desfășoară conform legislației în vigoare pentru firmele reale.

Metoda "firma de exercițiu" se caracterizează prin două aspecte definitorii:

✎ virtual: nu există bani și nu există bunuri;

✎ real: se respectă uzanțele comerciale, fluxul informațional, documentele și circuitul documentelor.

Întocmirea documentației de constituire se face conform cerințelor ROCT (Centrala Firmelor Exercițiu din România). Documentația pusă la dispoziție este una simplificată față de cea existentă în realitate, urmărindu-se prin acest lucru o ușurare a realizării corespondenței dintre firme și ROCT. Documentația respectă însă, în mare măsură, cerințele O.U.G.76/2001 cu modificările ulterioare, iar la clasă se va discuta forma lor completă.

Firma de exercițiu constituită și autorizată nu se încheie după unul-doi ani școlari, ci se preia de generația următoare.

Se autorizează firme de exercițiu care au ca obiect de activitate: comerț cu ridicata sau servicii. Nu se autorizează firme de exercițiu care au ca obiect de activitate bănci, producție sau comerț cu amănuntul. Documentația se întocmește în două exemplare: unul se transmite prin poștă curier la ROCT și unul rămâne la firma de exercițiu. După înregistrarea și autorizarea firmei de exercițiu vor fi eliberate următoarele documente: certificatul de înregistrare și anexele la certificatul de înregistrare.



Toate operațiunile de plăți/încasări ca urmare a tranzacțiilor între firme de exercițiu se derulează prin ROCT, respectiv ROCT-BANCA VIRTUALĂ. Această procedură este valabilă doar pentru încasări/plăți dintre firme, deoarece tranzacția sub aspectul de operațiune de aprovizionare/vânzare se derulează direct între cele două firme de exercițiu.

Repere istorice

Pentru realizarea cu succes a acestor operațiuni, firmele de exercițiu din România trebuie să își deschidă contul în lei și în valută la ROCT- Banca Virtuală pentru plata către o altă firmă de exercițiu.

Simularea situațiilor de eșec, ca și a celor de succes reprezintă pentru experiența elevilor o componentă esențială și necesară a procesului de învățare. Deciziile greșite, care în viața reală ar putea duce



până la punerea în pericol a existenței întreprinderii, în firma de exercițiu nu au urmări economice negative datorită caracterului virtual al situațiilor exersate.

Formarea de priceperi, deprinderi și abilități se realizează prin exersarea situațiilor dintr-o firmă reală, fiind indicat ca această exersare să fie multiplă ca structură și

consistență.

Însușirea competențelor-cheie (ex. capacitatea de a lucra în echipă, gândire interdisciplinară, competențe de comunicare, capacitatea de a lua decizii) le permite elevilor obținerea unor abilități profesionale și a unei flexibilități indicate pe piața de muncă, precum și descoperirea afinității față de un anumit loc de muncă. Competențele obținute pot determina reducerea perioadei de acomodare la locul de muncă, aspect deosebit de benefic pentru viitorii angajați, cât și pentru angajator.

Puterea firmei de exercițiu stă în relaționarea determinată de derularea de tranzacții pe piața firmelor de exercițiu (națională și internațională), precum și de comunicarea cu mediul extern al firmei de exercițiu, respectiv colaborarea cu firma "mamă"/ firma mentor, cu alți agenți economici, cu instituții ale statului, etc.

În firma de exercițiu se realizează sinergia interdisciplinarității conținuturilor de la diverse discipline: economie, contabilitate, corespondența comercială, limbi străine, informatică, drept și legislație, marketing.

Conceptul didactic de firmă exercițiu este bazat pe învățarea prin practică. Este o simulare a activității unei firme reale. Motivația este puternică pentru elevii care lucrează în cadrul firmei deoarece au șansa de a pune în practică toate cunoștințele teoretice, precum și de a deprinde noi abilități profesionale.



Firma de exercițiu - complexă ca metodă, motivată ca efecte - este o provocare atractivă atât pentru elevi, cât și pentru profesorii economiști din Colegiul Economic "Dimitrie Cantemir" Suceava.

Prof. Carmen Cheaburu

Balul Bobocilor 2007-Balul generației mele

Sunt momente unice într-un an, în patru ani și în întreaga istorie a liceului când ne regăsim fie boboci, fie „bătrâni”, fie foști elevi, fie profesori, sub numitorul comun al unui eveniment cu fast... Balul Bobocilor 2007, Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir”...



Dacă la început organizatorii au fost încântați să participe la „aventura” de a materializa ideea de bal, pe parcurs au învățat să depășească diverse conflicte, să fie atenți la nevoile tuturor, să primească respectuoși critici și nemulțumiri și să găsească resursele creative și în definitiv umane, pentru a se descoperi, în final, descurcări și capabili să înfrunte numeroase situații.

După lungi așteptări, vine ziua balului. Atmosfera e plină de emoții, participanții se pregătesc pentru marele eveniment, iar organizatorii sunt nerăbdători. Probele au decurs într-un mod clasic, raportându-se la anii trecuți. Desfășurarea lor a debutat cu prezentarea participanților, având costumația de zi, apoi au fost dansurile fiecăruia dintre ei, după care a sosit și proba de cultură generală, unde toți s-au descurcat foarte bine. A mai existat și o probă de aptitudini, la care fiecare a avut prilejul să-și demonstreze talentul, impresionând în mod special atât publicul, cât și juriul. Balul se apropie de final, totul terminându-se cu proba ținutei de seară, când cu toții am remarcat eleganța concurenților și rafinamentul lor vestimentar. Cele din urmă momente au furat respirația tuturor, iar tensiunea a sporit parcă și mai mult în timpul ultimei defilări a bobocilor în ținuta de seară acompaniați de aplauze călduroase ale spectatorilor. Clipa mult așteptată a sosit, iar câștigătorii au putut să-și culeagă laurii. Dar toți au câștigat respectul publicului, simpatia colegilor de școală, experiența unui concurs de o asemenea amploare și nu în ultimul rând, premii.

Astfel concursul a luat sfârșit, dar nu și spectacolul care a continuat cu mult așteptatul concert susținut de Crash și Alexandra Ungureanu. Petrecăreții au savurat în continuare un party unde s-au consumat atât entuziasmul sfârșitului, cât și sentimentul de reușită. Noaptea balului a trecut, iar noi ne întoarcem la școală, încă fermecați de reușita evenimentului. Am depășit cu toții micile greșeli în încercarea de a concentra în spiritul armoniei o experiență cu adevărat unică. Domnii profesori au apreciat atât efortul, cât și rezultatul, liceul continuând tradiția galeriei impresionante de baluri de până acum.

Eu cred că a fost cel mai frumos dintre toate balurile. Fiecare dintre noi, fie că am participat, fie că nu, am avut de învățat din această experiență, iar pentru mine a fost BALUL BOBOCILOR, balul generației mele, balul pe care nu-l voi uita niciodată.

Arnăutu Alexandra
IX F

Liceul-- o nouă etapă în viața mea

Viața e ca un joc, cu multe nivele. Cum treci printr-unul intri în altul care este mai greu ca anteriorul, începi de jos și ajungi sus.

Așa și noi am plecat niște copii în viață. Primul nostru nivel a fost grădinița unde am învățat să socializăm și cum să ne comportăm.. Apoi am avansat și am ajuns la școală. Acolo, în 8 ani de zile, am acumulat cunoștințe noi, am observat diferența dintre doamna învățătoare și profesori, am învățat cum să ne purtăm singuri de grijă, cum să fim responsabili, iar acum am intrat într-un alt nivel, alt tărâm, liceul, care a venit odată cu adolescența. Aceasta e lumea necunoscută, aceasta e lumea a tuturor posibilităților, a teribilismului.



Eu mi-am început viața de licean de curând în COLEGIUL ECONOMIC "DIMITRIE CANTEMIR". Acum câteva săptămâni am pășit în acest liceu pentru prima oară, găsind

o clasă nouă, colegi necunoscuți, alți profesori, astfel deschizându-se un alt nivel din viață.

Liceul mi-a deschis noi orizonturi, m-a învățat să dăruiesc, prin actele de caritate pe care le-am făcut împreună cu clasa, am învățat să lupt pentru note mai bune, am înfruntat noi probleme și am trăit diferite experiențe.

Am nimerit într-o clasă plină de veselie, voie bună și plină de optimism, cu profesori înțelegători, cu metode bune de predare și cu dorința de a ne împărtăși nouă din cunoștințele lor.

În liceu nu am mai găsit acele principii absurde, acele reguli de neînțeles, în liceu am găsit oameni deschiși, interesați de părerile noastre și profesioniști în ceea ce fac.

Primul eveniment la care am participat ca elev al Colegiului Economic a fost "Balul Bobocilor", un prilej bun pentru noi, elevii claselor a IX-a de a ne face cunoscuți, de a ne etala talentele pe scena Casei de Cultură, de a ne face noi prieteni și a ne simți bine că am ajuns în acest liceu.

COLEGIUL ECONOMIC "DIMITRIE CANTEMIR" este un liceu care organizează multe activități extrașcolare prin care elevii pot dăruia, se pot cultiva, distra și chiar recrea.

Liceul este ca un curcubeu, o parte colorată din viața fiecăruia, o diversitate de cunoștințe, persoane și experiențe.



Parfum în necunoscut

Copilăria ... ce perioadă minunată, dar din păcate, de mult apusă pentru unii. Acum suntem adolescenți, ființe a căror viață este plină de preocupări ilustre ce necesită o gândire mai serioasă, ori doar logică ce are un nivel mai ridicat. Prostii... nimic nu e serios, nimic nu e categoric, nimic nu e hotărât, puterea de decizie este cu mult mai slabă acum decât înainte, iar gândurile sunt mult mai zburdalnice ca atunci - în cazul în care suntem adolescenți. Însă cred că ne putem închipui că, într-un univers al fantasticului sau o pură realitate, copilăria încă nu a sosit și cu toții o așteptăm. O așteptăm ca într-un recipient vidat, în care nimeni nu respiră, nimeni nu vorbește, același nimeni strigă și un altul se mișcă. Poate că suntem captați de obsesia trecutului, în care jocul era la îndemâna noastră, în care jocul nu reprezenta doar o posibilitate de distracție, ci și o manieră prin care noi ne exprimăm personalitatea.

Aștept... îi voi face o poveste cu gândul; îi voi face un desen; îi voi compune o poezie; îi voi interpreta un cântecel.

Pândesc cu nerăbdare. Și iată-o venind într-o anvergură indescritibilă ce îmi cutremură simțirile. Copilărie, ai venit! Hai să citim povestea pe care ți-am scris-o. Ți-am făcut un desen. Iată-l! Îți place? Un balon imens și colorat ce creează impresia unui rogoaiv. Cu siguranță pe toți copiii i-ar predispune la reverie. Îl privesc și eu, iar zâmbetul lui se reflectă pe chipul meu mohorât de abținerea maturității. Sunt un copil, gândesc asemenea unui copil... sau cel puțin sper că sunt copil. Nu... Trebuie să fiu copil. Emani fericire și tristețe îmbucurătoare. Aceasta ești tu, copilărie, iar aici sunt eu: un simplu pion pe tablă; căci dacă am fi jucat șah, la mutarea aceasta îmi luai dama...

Copilărie, mai ești aici? De ce vrei să pleci? Nu te îndepărta, rămâi cu mine. Sau așteaptă-mă, căci te voi urma... Ori ai venit doar să îți iei rămas bun de la un ucenic care te-a urmat orbește, până în pânzele albe și care a negat existența timpului și efervescența trecerii acestuia în detrimentul propriei personalități? Nu pleca, rămâi cu mine... îți voi face o barcă din hârtie și un coif de soldățel; îți voi scrie o poezie... orice, numai să nu-mi ceri să te scot din gând și din suflet...

În zadar... suav zăresc reflecția sunetelor ce răzbesc timpanul ca tropotul unei cavalerii; slab, vag, nedeslușit, aud tunul care bubuie, iar răpăitul sacadat al mitralierei îmi zdrobește visul...

Adolescența-adolescent; liceu-licean; cadre didactice-profesori. Colegi: în special colegi... Panorama unei primăveri care de abia începe, cu focalizare pe roiul de albine care o umple de neprevăzut.

Nici nu știu când, dar uite că au trecut câteva săptămâni și astăzi am tendința să las capul între palme și să rememorez: emoții și bucurii, vise și realizări, prieteni, excursii, zile vesele și zile triste, profesori simpatici mai mult sau mai puțin, note bune și, bineînțeles, nota trois, fără de care nu ești elev, un fel de boală a celei de-a doua copilării, recreații, cărți, tablouri... și din nou emoții și bucurii... vise și realizări, prieteni, colegi; în special colegi...

Repere extracurriculare

La început nu mi se părea "cine știe ce" liceul. De fapt, mint. Înainte să intru la liceu purtam în suflet o mare curiozitate și-un mare entuziasm pentru ce urma să vină: altă școală, alt ghiozdan, alți profesori, alte colege, alți colegi, care, diferiți de cei din I-VIII, îmi spusese o prietenă mai mare că puteau să-ți fure mințile... Dar iată că a trecut mai mult de o lună și... nimic nou sub soare. Îmi place însă aici. Poate că îmi place mai mult decât la fosta școală. Sau poate intervine inerția caracterului meu dornic de "nou". Ce pot să spun... nu știu dacă e mai bine aici decât la un alt colegiu; important e că mă simt bine în "pielea mea de licean".

Bineînțeles că peste tot există profesori care ne plac, dar și profesori care nu reușesc să ne câștige încrederea adică nu ne plac; ba mai mult, îi înjurăm adesea în gândul nostru "inocent" și le urăm "toate cele bune". Consider că profesorii noștri au tact, de fapt nu doar consider, ci așa și este. Într-un liceu contează în primul rând atmosfera. Dacă regulamentul impus va fi unul strict, drastic, elevii nu doar că nu vor învăța, ci vor avea și o oarecare repulsie față de instituția în cauză.

Nu cred că aș mai avea multe de spus la capitolul impresii. Trecerea de la școala generală la liceu se realizează la fel ca oricare altă întâmplare. Nu cred că poate fi vorba despre un eveniment. Pur și simplu este vorba despre o mobilizare de la o comunitate la alta, de la o bancă la alta, de la un sacou la altul... În fond, ar putea fi vorba despre unul și același, căci îi putem schimba emblema.

Construcția, clădirea în sine, sau numele Colegiul Economic "Dimitrie Cantemir" nu îmi afectează negativ simțirile sau gândurile... în consecință nu îmi creează repulsii... Însă ideea de liceu nu cred că mă încântă. Se simte că încă mai vreau să fiu copil... se simte în atitudinea mea... se simte că sunt alintată și că îmi doresc acest lucru: fie prin gesturi, fie prin cuvinte... Sunt absorbită și trimisă într-un loc întunecat și trist: inima mea.

Oare totul e o plăsmuire?

Sandu Alexandra

I X B

Primele impresii din viața de licean

În mintea mea se conturau mii de gânduri. Încă din pragul porții am fost uimită de pereții bătrâni și impunători ai școlii, parcă purtau o taină ascunsă. În clădirea pustie poate până atunci, intrau acum elevii ca albinele în stup. Alături de profesori, de părinți, de oficialități, eram și eu cu inima strânsă că nu știam exact ce mă așteaptă: nu mai erau colegii de care mă atașasem, nu mai erau cadrele didactice pe care le cunoscusem. Îmi mai rămăseseră doar părinții care mă însoțeau încurajându-mă că va fi bine. Și așa a început: bine...

Arnăutu Alexandra

IX F

Interes pentru „Eco-Școala”

În ultimii douăzeci de ani lumea a înțeles, în sfârșit, că trăiește peste posibilitățile sale reale și că modul nostru de viață pune planeta la încercare. Consumăm tot mai mult din resursele naturale și punem în pericol sistemele de mediu: apa, pământul și aerul. Aceasta nu poate continua la nesfârșit, cu atât mai mult cu cât populația lumii continuă să crească.

Problemele ce implică mediul înconjurător au fost prezente întotdeauna. În ultimul timp, încălzirea globală, poluarea masivă a aerului, cantitățile considerabile de diverse deșeuri sunt factori care au tras un semnal de alarmă populației de consum, cea care contribuie, voluntar sau nu, la o distrugere lentă a unui mediu sănătos pe care Terra ni l-a oferit încă de la început. Protejarea mediului este fundamentală în zilele noastre. Întrucât societatea modernă este mai dezvoltată aspect ce presupune consum, conștientizăm riscurile la care ne supunem atunci când neglijăm problemele ce țin de mediul înconjurător. Această conștientizare se reflectă pe plan local, iar apoi pe plan național (internațional) a problemelor mediului. Demersurile se pot vedea astăzi în proiecte, programe finanțate de Uniunea Europeană.

Unul din aceste proiecte poartă numele de „Eco-Școala” și se bucură de un real succes atât în Suceava, cât și în întreaga țară.

Programul „Eco-Școala” este susținut la nivel internațional de Programul Națiunilor pentru Mediu (UNEP), acesta debutând în România în anul 1999, cu doar cinci școli pilot. Interesul școlilor românești pentru astfel de programe a fost vizibil, „Eco-Școala” devenind un punct de atracție pentru profesori și elevi. Totul a pornit de la ideea implicării elevilor în rezolvarea programelor locale de mediu.

În rândul școlilor, programul a fost mai mult decât binevenit deoarece era un mod foarte atractiv de a contribui la creșterea gradului de conștientizare a elevilor privind problemele de mediu și elementele dezvoltării durabile, prin studiu în clasă și acțiuni concrete în cadrul școlii și comunității. În acest moment, 32 de județe sunt reprezentate în rețeaua „Eco-Școala”, care numără peste 150 de școli înscrise, 65 participante și un număr foarte mare de „Eco-Școli”.

Extinderea atât de mare a proiectului s-a bucurat de sprijinul Ministerului Educației și Cercetării, de cel al Ministerului Apelor și Protecției Mediului, al Ministerului Industriei și Resurselor (Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor) și Comisiei Naționale UNESCO. Cei ce au participat la acest program au ieșit mai câștigați din punct de vedere al „educației” ecologice. Astfel, țelurile reale ale proiectului sunt atinse odată cu parcurgerea întregului șir de teme propuse: gestionarea deșeurilor, apa, energia, curtea școlii, „vrem să trăim sănătos”, biodiversitatea etc. „Eco-Școala” este doar un exemplu clar, concret și extrem de vizibil al interesului desăvârșit manifestat asupra problemelor mediului. Orice schimbare mare începe dintr-un punct mic. La nivel local, lucrul acesta se întâmplă deja.





Cu pași mărunți, se va realiza o „reeducare” a omului de consum, care conștientizează efectele indiferenței lui cu privire la mediul natural, dar încă nu știe să concretizeze un posibil interes pentru problemele pământului. Dacă nu ne schimbăm comportamentul ACUM, viitorul nostru va fi mai puțin sigur și tot mai mulți oameni se vor lupta pentru resursele naturale din ce în ce mai reduse, pentru un mediu natural cât mai „nepoluat”, pentru o Terra mai sănătoasă. Poți să încerci să te implici. Până la urmă, e în joc propriul tău „cămin”... Pământul.

Mihaela Oniseminic
XI E

ACTIVITĂȚI ECO-ȘCOALA

Programate pentru semestrul I al anului școlar 2007-2008

22 septembrie: Săptămâna mobilității europene:

- miting „Străzi pentru oameni”

23 septembrie: Ziua mondială a curățeniei :

- expoziție de desene pe holul de la cancelarie
- acțiuni de ecologizare (curtea școlii, clase)

4 octombrie : Ziua animalelor

8 octombrie: Ziua pentru reducerea dezastrelor naturale

16 octombrie: Ziua alimentației:

- Expoziție alimentară cu vânzare organizată în cantina școlii : „Fiesta dulciurilor de post”

17 octombrie: Ziua internațională pentru eradicarea sărăciei:

- Idei de afaceri: Târgul firmelor de exercițiu

20 octombrie : Work shop „Valori europene pentru tinerii de lângă frontiere”

24 octombrie: Caravana ecologistă „ Săptămâna Verde ”

pentru promovarea dezvoltării durabile prin cooperare transfrontalieră româno-ucraineană în domeniul protecției mediului.

8 noiembrie: Ziua internațională a zonelor urbane:

- Sondaj de opinie în oraș
- Sondaj de opinie în școală „Ce-ai face pentru orașul tău dacă ai fi primar?”
- Instalarea unui panou „ Comparați” în Primăria Sucevei (cu aspecte din Suceava și orașe din Europa)

1 decembrie: Ziua anti-sida:

- Întâlnire cu doctorul Dumitrache (aulă)
- expoziție de desene
- proiecție 2 filme
- prezentare Power Point

3-14 februarie : Tree Dressing Across Europe

- workshop pe teme de mediu finalizat cu realizarea unui puzzle din deșeuri



Un vise devenit realitate Cabinetul lingvistic

Venind în întâmpinarea unei nevoi și a unor speranțe mai vechi, implementarea laboratorului lingvistic a fost posibilă datorită unui proiect la care au lucrat un număr de patru profesori din școală: Irina Maxim, Carmen Nicuțariu, Georgeta Dorneanu și subsemnata. Proiectul, intitulat DEMOCRAȚIE LINGVISTICĂ, a obținut finanțare grație PROGRAMULUI DE GRANTURI PENTRU DEZVOLTARE ȘCOLARĂ, el fiind realizat într-o perioadă scurtă de timp și inaugurat oficial cu ocazia sărbătoririi Zilelor liceului. În contextul mai larg al integrării României în Uniunea Europeană, acest



laborator performant a devenit o necesitate deoarece și studiul limbilor străine i se acordă o importanță crescândă. Elevii liceului provin din școli diferite, având un nivel de cunoștințe diferit. Facilitând lucrul pe echipe, audiția, vizionarea unor scurte filme, crearea unor baze de date, acest modern instrument de lucru poate contribui la omogenizarea colectivelor de elevi, dar și la îmbunătățirea competențelor la elevii dotați. El este un factor de creștere a motivației de a învăța, făcând mai atractive orele de curs, dar și de a se implica în acțiuni extracurriculare.

Simularea unor activități comerciale, crearea unor trasee turistice virtuale și alte activități de acest gen care se pot desfășura aici îi leagă mai mult pe elevi de domeniul în care se



specializează, făcând din ei absolvenți mai competitivi și facilitându-le inserția pe o piață a muncii lărgită, care cere performanță și abilități crescute dintre care cea de a comunica într-o limbă de circulație este esențială.

Dar poate cel mai mare câștig al proiectului este accesul la informație, posibilitatea de a cunoaște civilizația altor popoare, contactul cu realitățile culturale și economice din țări ale U.E., contactul cu un stil de viață și de muncă și implicit cultivarea unor valori europene.

Toate acestea schimbă mentalitatea elevului, dar și pe cea a omului de la catedră, oferindu-i o deschidere spre nou și facilitând o abordare interdisciplinară.

Credem că implementarea laboratorului aduce beneficii școlii și comunității pe termen scurt, dar și pe termen lung, apropiindu-ne de dezideratul nostru de a ne desfășura activitatea într-o școală nu numai geografic europeană, ci europeană prin valorile pe care le promovează.

Invitație la Cabinetul de Asistență Psihopedagogică

Mă numesc Florin Cristian Bagiu și sunt psihologul vostru școlar. Cabinetul se află în incinta internatului, la etajul 2.

Acest cabinet de asistență psihopedagogică a fost creat pentru consilierea elevilor, a cadrelor didactice, a părinților elevilor. Cred că știți care este diferența dintre psiholog și psihiatru. Cei care merg la psihiatru suferă de anumite afecțiuni psihice și tratamentul pe care ți-l oferă un medic psihiatru este unul medicamentos. Psihologul, spre deosebire de psihiatru, tratează sufletul, nu cu medicamente, ci prin consiliere, psihoterapie, empatizând cu clientul său, găsind soluții împreună la problemele cu care se confruntă.

Ceea ce vă pot eu garanta sută la sută este confidențialitatea. Vă asigur că tot ceea ce vom discuta împreună va fi strict confidențial, trebuie să credeți asta, pentru că altfel relația dintre psiholog și client nu poate exista.

Puteți veni la cabinet pentru orice fel de problemă: dacă aveți dificultăți de relaționare și comunicare, dacă nu reușiți să luați o decizie, dacă aveți probleme cu prietenul sau cu prietena și lista poate continua. Dacă veți veni la cabinet, putem găsi soluții împreună, într-un cadru discret, liniștit, profitând din plin de experiența mea atât profesională, cât și de viață.

Pe lângă serviciile de consiliere vă pot oferi o gamă variată de teste: de personalitate, de raționament analitic, de orientare profesională (teste ce vă pot ajuta în alegerea unei meserii), etc.

Pot să vă spun că de la începutul anului școlar am consiliat 35 de elevi, majoritatea dintre ei fiind prinși în programe de consiliere pe diverse probleme, 37 de cadre didactice și 28 de părinți. Este doar începutul pentru că, din păcate, viața nu înseamnă numai bucurii, împliniri, satisfacții, mai înseamnă și durere, suferință, necazuri. Este posibil să vă confrunțați și cu părțile neplăcute ale vieții și câteodată poate că nu o să vă descurcați, nu o să aveți cu cine vorbi, nu veți ști cum să ieșiți din impas, cum să rezolvați problema respectivă.

Puteți apela cu toată încrederea la serviciile pe care vi le pot oferi imediat, profesional și confidențial.



Programul cabinetului este următorul :

Luni: 13h-16h

Martți: 13h-16h

Miercuri: 10h-13h

Joi: 10h-12h

Vineri: 07h-14h

Prof. Psiholog
Florin Cristian Bagiu

Ecologia și mentalitatea românească

Sunt mulți ani de când se vehiculează în țara noastră ideea alinierii europene. Europa înseamnă însă civilizație. Nu este totul să aducem mașini sofisticate, să introducem computere în școli, să consumăm de pe piața europeană sau să folosim în industrie și agricultură tehnologii avansate. Punctul nostru slab pe care trebuie să-l corectăm este gradul de conștiință.

Românul are încă un mod de gândire egoist. Află că apoximativ 11000 de specii sunt pe cale de dispariție. Ei și? Sunt alte mii de specii! Află că un miliard de oameni suferă din cauza lipsei cronice de apă. Nu la noi! Avem Dunărea, Crișurile, Oltul și, mai ales, Marea Neagră. Aaaaavem apă! Citește într-un ziar că în deceniile trecute zonele împădurite s-au redus cu o suprafață de 1972547 km². Și la noi s-au tăiat păduri (gândește el), dar avem încă destule. Să ne plângem noi, care avem 25% din suprafața țării acoperită de păduri? Ce să spună Egiptul, Libia, țări care nu au deloc păduri? Mai află de la o emisiune TV că în ultimul deceniu s-au înregistrat șase din cei mai fierbinți ani din istoria climatică a globului, șase dintre cele mai catastrofale inundații din toate timpurile. Da, dar sunt atât de departe toate acestea! Sunt catastrofe planetare. Ce pot face eu, un biet locuitor al unei țări mici?

Așa gândește românul și-și vede mai departe de micile sau marile sale interese, de familia sa, de serviciul său. El nu este conștient că devine, prin neglijență, nepăsare, neimplicare-coautorul unui scenariu iminent: fiul său va avea de suferit, nepotul său va contracta, cu siguranță, boli cauzate de poluare, strănepotul său nu va mai avea apă... etc.

Românul privește încă ecologia ca pe un moft trecător, ca pe o știință fără de care lumea merge înainte la fel de bine. E nevoie de o campanie de educare a conștiinței publice. Românul trebuie să înțeleagă că educația ecologică nu se face într-o zi, ci în toate cele 365 de zile ale anului, nu este apanajul specialiștilor, ci trebuie făcută de toți cei care înțeleg sarcina uriașă pe care o au pentru a salva destinul planetei.

Tratatul UE, pornind de la ideea că mediul este o prioritate a dezvoltării durabile, o preocupare majoră pentru țările Europei, a stabilit o strategie comunitară care are în vedere conceptul de dezvoltare prin forțe proprii, bazat pe măsuri de prevenire, împărțirea responsabilităților, creșterea gradului de implicare a societății civile. Într-adevăr, societatea civilă poate fi un factor activ în efortul general pentru asigurarea echilibrului ecologic, ce antrenează și alți factori responsabili la nivel local și regional.

Noi avem privilegiul de a trăi într-o zonă binecuvântată de Dumnezeu, cu o natură paradisiacă, cu oameni minunați, cu o cultură străveche și tradiții fascinante. Pe cât de darnic a fost Dumnezeu, pe atât de neglijent s-a dovedit a fi omul. În prezent, județul Suceava se confruntă cu probleme ecologice grave în toate domeniile: calitatea apei, gestiunea deșeurilor, degradarea pădurilor, poluarea aerului, a solului. Locuitorii acestei zone ar trebui să cunoască aceste probleme legate de mediul înconjurător, să le dezbată, să caute soluții viabile. Dar de multe ori, adulții, împinși de inerție, de proaste deprinderi, prinși în goana după oportunități, interese - neglijează toate aceste aspecte sau le lasă în grija organizațiilor internaționale, a Guvernului, a instituțiilor statului, a firmelor specializate etc.

De aceea speranța se pune în copii, și, deși pare paradoxal, în educația adulților prin copii.

Calculatorul: prieten sau dușman?

Pe zi ce trece, televizorul și calculatorul sunt folosite tot mai mult. Tehnologia se dezvoltă într-un ritm rapid, astfel că acestea au devenit accesibile și necesare tuturor. Chiar dacă mulți nu conștientizează, ele au efect distructiv.

Cercetările din ultimii ani au identificat faptul că utilizarea televizorului și a calculatorului timp îndelungat afectează funcționarea socială, psihologică și ocupațională. Primii care suferă de pe urma acestui mod de viață sunt copiii, care, lăsați ore în șir în fața televizorului sau a calculatorului, nu își mai dezvoltă unele capacități ale creierului.

Există afecțiuni ca sindromul LD (Learning disability) și ADHD (Attention-deficit hyperactivity disorder), favorizate de televizor. Se poate vedea cu ușurință că noua generație de elevi este foarte activă în timpul orelor la școală, concentrarea asupra unui lucru este aproape imposibilă, iar pe lângă acestea apar și deficiențele privind memoria de scurtă durată. Imaginația celor care își petrec multe ore în fața televizorului sau a calculatorului este epuizată, chiar dacă se consideră că acestea pot da idei noi, dar elevul copie ceea ce vede în loc să vină cu inovații. Din cauza orelor prelungite petrecute în fața computerului și vederea este afectată: nu întârzie să apară slăbirea vederii, ochii roșii, usturime, clipirile frecvente etc. Un efect este obezitatea datorată încetării activităților sportive în favoarea utilizării calculatorului. Mai există riscul apariției scoliozei sau a cifozei, ceea ce poate împiedica elevii să participe la orele de educație fizică. În ciuda acestor urmări, oamenii încă tind să creadă că televizorul este doar o simplă sursă de informare.

Calculatorul devine un drog pentru persoanele care nu pot obține sentimentul de împlinire și satisfacție, astfel încât creează o senzație temporară de control a situației distrugând nesiguranța, în unele cazuri acestea rupându-se de realitatea cotidiană. Limita dintre real și virtual devine neclară deoarece prin intermediul jocurilor se interacționează cu personaje simulate, iar pe Internet se asumă identități diferite în discuții.

Totuși, calculatorul permite comunicarea între persoane aflate oriunde în lume. Utilizând email-ul sau tehnologii de IM (Instant Messaging) sau VoIP (Voice over Internet Protocol), oamenii depășesc barierele de spațiu, putând ține legătura cu familia, cu prietenii sau colegii.

De asemenea, este mult mai convenabil să utilizezi Internetul pentru a obține o informație decât să citești o carte pentru a găsi doar un răspuns, și acela de multe ori ambiguu. Dar asta nu înseamnă că biblioteca este pe cale de dispariție. Deși pentru tot ceea ce ține de domenii tehnice, Internetul, prin diversele publicații, este cea bogată și cea mai la zi sursă de informații, pentru celelalte domenii nu sunt disponibile decât lucruri de bază sau de interes general.

Dar nu tehnologia este elementul periculos, ci modul în care este folosită. Ca surse de informație și divertisment, televizorul și calculatorul au un loc privilegiat în societatea modernă, prezentând oportunități ce pot fi exploatate pentru o viață mai bună, dar care, în același timp, pot fi abuzate. Fiecare persoană este responsabilă pentru deciziile din viața proprie, iar conceptul de cauză și efect nu întârzie să apară.

...

Mă întreb cum, de ce tocmai eu?! A....nu, nu că aş spune-o cu răutate; sub nicio formă. Dar cum tocmai la mine te-ai gândit, eu, copilul rebel şi independent, care se conducea după



propriile principii, care era cândva dur şi ironic aş putea spune, care nu ţinea cont sau dădea impresia că nu ţine cont de sentimentele celor din jurul lui? Chiar ajunsesem la un moment dat să-mi doresc să mă pot schimba, să pot arăta lumii ceea ce sunt cu adevărat, să nu mai afişez faţa de fată dură şi scorpie (aşa cum ar descrie-o marii poeţi); ba chiar ajunsesem să mă urăsc pentru ceea ce sunt. De fapt uram ceea ce schimbam groaznic de mult dintr-un singur motiv: teama de a rămâne prizonieră în „singurătate”. Uneori aveam impresia că nu mai sunt eu, că sunt un monstru...
Temerile nu au apărut aşa brusc, ci din motive bine

întemeiate. Ştii... unii mi-au spus că sunt aşa datorită muzicii adoptate de mine... Dar ce afacere are muzica cu felul meu de-a fi? Ştiu că influenţează, dar cât?!

Nu are importanţă istorisirea vieţii mele, ci important e ceea ce sunt acum, cum percep fiecare lucru, răbdarea pe care am dobândit-o ascultându-te pe tine. Ooo... dacă ar fi să-ţi mulţumesc, mă tem că m-aş pierde prin cuvinte de mulţumire, aş amuţi roşind, neştiind ce să-ţi spun.

(...)Încă sunt curioasă să aflu ce posezi atât de special încât mă faci să cred că lumea e la picioarele mele, că totul se învârte în jurul meu, că nimeni şi nimic nu poate rupe legătura dintre noi. Parcă ai fi un magnet care îţi răcoleşte tot sângele, toată simţirea totul, totul!... Nu îmi amintesc să mai fi simţit aşa vreodată. În faţa ta nu ştiu ce e mai bine să fac: să îngenunchez asemeni unei icoane şi să te privesc cu teamă să nu-ţi perturb liniştea interioară, să te admir şi să te mângâi, sărutându-ţi ochii pe rând, şi fruntea, şi părul, şi buzele de pe care am senzaţia că adun nectarul celor mai parfumate flori, să mă apropii de tine să te strâng în braţe, cu patimă să-ţi şoptesc cât de mult te iubesc?...

Am devenit unicul tău ateu, ce afară de tine nu crede în nimic.



Sevastin Florentina Ruxandra
X D

C e v a

Privesc de jur împrejur: albastru, doar albastru.

Cerul e de-un albastru marin, iar razele pure ale soarelui îi dau nuanțe de verde. La orizont, culorile se topesc într-o lumină violet, pe fond roșu, cu efecte de maro.

Lacul e limpede. Parcă seninătatea cerului și tot peisajul celest se oglindește în apa cristalină. Păsările ce-l taie sunt peștii. Dealul pare că-i fundul apei, iar florile sugerează prezența minuțioasă a pietrelor. Însă, într-o margine, se zăresc umbre sinistre. Dacă îmi înalț privirea, găsesc pădurea ce se întinde în toată splendoarea sa.

Bizar, însă toți copacii sunt egali, de la primul, până la ultimul. Nicio frunză măcar, în plus sau în minus. Iar culorile... culorile se întrepătrund într-un mod cu totul simetric...

Realizez... trăiesc într-o lume paralelă, dar inclusă în cea reală. Însă ei nu mă văd, nu mă simt, nu mă aud.

În clopotul meu de sticlă, sunt practic insesizabil. De la înălțimea la care mă aflu, văd oamenii care sunt fire de praf. Și mă simt stăpân. Dar prima adiere de vânt mă duce departe, spre zări necunoscute, în lumi nemaivăzute, alături de păsări nemaîntâlnite. Și mă trezesc din amorțeală. Îmi dau seama că într-o lume mare, frumoasă și într-o natură imensă, care doar respirând, mă zguduie în clopotul meu, sunt doar o altă fărâmbă de ființă, acum, aici, poate chiar mai slabă... Sau poate că acum, fiind singur, sunt puternic; cel mai puternic. Și vreau să mă salvez, să ies, să plec, să evadesc... să-mi revăd semenii.

Mă apropiu de peretele clopotului. Îmi văd reflecția chipului mohorât. Sunt singur.

Sticla e fierbinte, iar lumina desenează abstract în culori tot clopotul. Vreau să privesc lumea, însă nu mi se permite; lumina-mi orbește ochii și-mi albește gândurile. Vreau să sparg geamul, însă fierbințeala-mi frige mâinile și-n suflet îmi fierbe furia. Vreau să strig, însă nimeni nu m-ar putea auzi, iar buzele mi se încleștează.

Simt un cald ecuatorial sau poate este doar efectul de seră. Nu mai deosebesc. Golul din inimă face mai lungă ziua și realizezi că, în dorința mea de a fi puternic și a mă salva cu propriile-mi puteri, uit că există cineva atotputernic, care poate că e singurul care mă poate ajuta.

Gândul meu imploră eliberare, dezrobire, mântuire...

- Salvează-mă! Izbăvește-mă!

Toată ființa mea dorește libertate, dorește să ajungă din nou printre oameni.

În genunchi și plângând, ochii văd, lumina se slăbește, trupul simte răcoare, iar cugetul mulțumește. Lacrimile curg și, cu ultimele puteri, buzele se descleștează și șoptesc:

- Slavă Ție!

Ziua e pe sfârșite. Infernala experiență e gata să se termine.

Noaptea pune stăpânire peste tot. Luna-mi mângâie singurătatea și închid ochii...

Chinul luă sfârșit.

Pentru tine...

De ce-ți sunt limpezi ochii?
Cursul apei sub soare,
Dar părul negru ca negrul abanosului?
De ce-ți sunt buzele îmbibate în violete îmbătătoare?
Și obraji de ce-ți ard
Ca focul etern ?

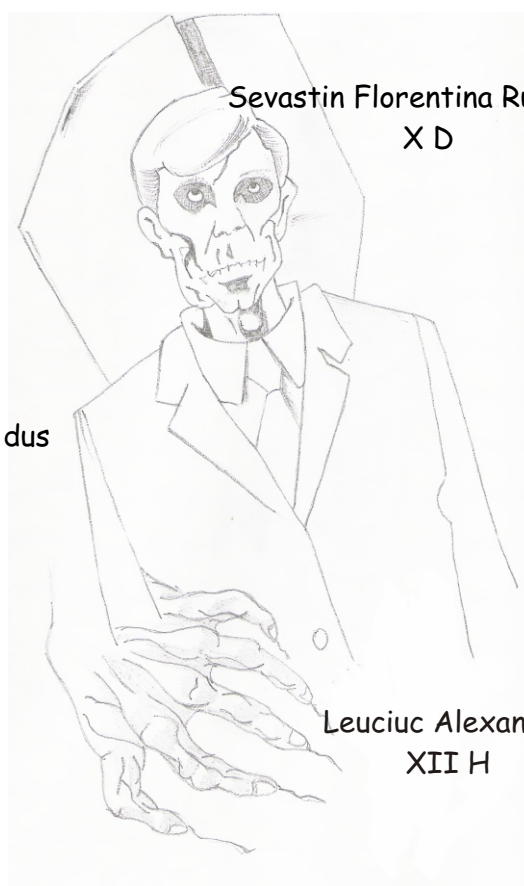
De ce, când plângi
Firea mea se răscolește toată?
De ce când plângi,
Suspină marea, aruncând cu forță valuri spumegânde?
De ce când suspini,
Peste văi răsună înspăimântate glasuri blestемate?

De ce când râzi
Din adâncul mării și din înaltul cerului
Te însoțesc dulci triluri?

De ce când tu dormi,
Toți îngerii par a fi în visare totală?
De ce când îmi șoptești,
Vânt, ape învolburate, furtuni se opresc?

Alter Ego

Îngheț în timp
Am să mor zâmbind
Cu capul sus în mormânt voi fi dus
Voi merge înainte mereu
Oricât ar fi de greu
Pentru că eu , în adâncul meu
Aud un ecou .
Un alter ego .



Sevastin Florentina Ruxandra
X D

Leuciuc Alexandru
XII H

Eu

Uită-te în ochii mei. De ce sunt goi?
Ia-mă de mână. De ce sunt rece?
De ce există-n mine doi
Și lupta nu mai trece?
Miroase-mă. De ce sunt beat?
Lovește-mă.
De ce zâmbesc subit?
De ce deși cu nemurirea-s îmbinat
Vei spune c-am murit?

Răspunsul e în față
Îți picur în vene ultima suflare a rațiunii
Acum închide ochii, și simte-i pe ai mei
Atinge-ți sărutul de umerii mei grei
Iar mâna mea te va face să zbori
Să nu te mai temi
Să te treacă... Milioane de fiori

Leuciuc Alexandru
XII H

Surâs

Surâd când cineva mă privește,
Dar sufletul îmi este trist.
Surâd când am emoții,
Emoții să ascund.

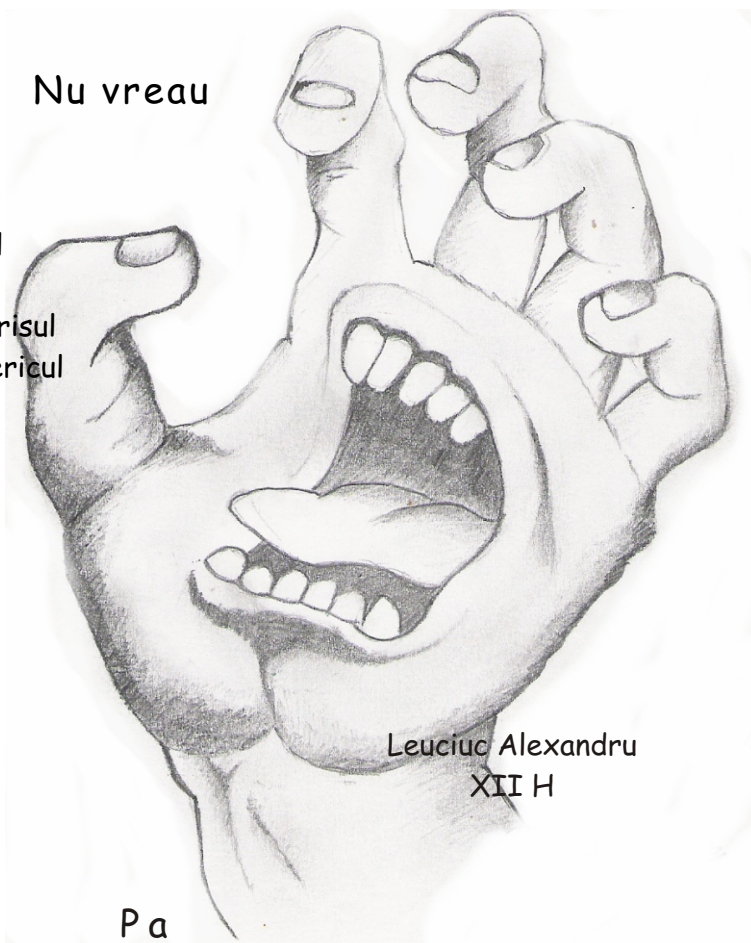
Surâd privind la tine,
Dorind ca să te mint.
Surâd când inima îmi plânge,
Părând că-s fericită

Surâsul meu ascunde o dramă în trecut,
Dar și prezentul pare să mă pună să surâd
mai mult.

Alexandroaie Daiana
IX G

Nu vreau

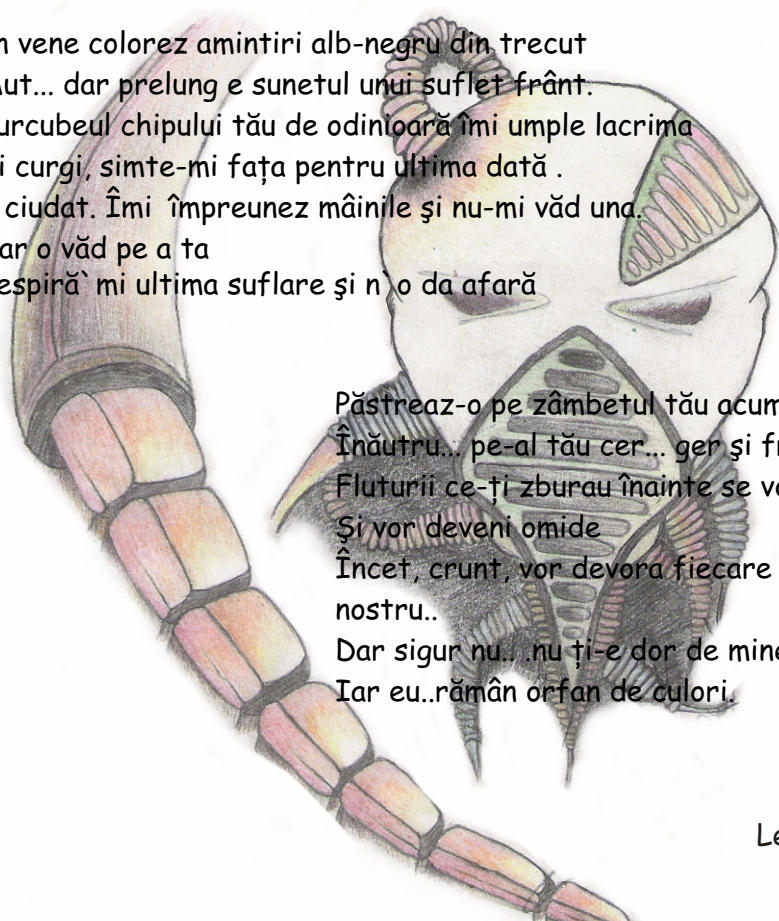
Cineva să nu-mi dea drumul
Cineva să nu mă lase
Cineva să-mi potolească scrisul
Cineva să-mi încheie intinericul
Cineva să-mi taie mâna
Cineva să-mi smulgă visele
Cineva să n-aibă sânge
Cineva să fie mort
Cineva să ma privească
Cineva fără ochi



Leuciuc Alexandru
XII H

Pa

În vene colorez amintiri alb-negru din trecut
Mut... dar prelung e sunetul unui suflet frânt.
Curcubeul chipului tău de odinioară îmi umple lacrima
Și curgi, simte-mi fața pentru ultima dată .
E ciudat. Îmi împreunez mâinile și nu-mi văd una.
Dar o văd pe a ta
Respiră mi ultima suflare și n'o da afară



Păstrează-o pe zâmbetul tău acum șters
Înăutru... pe-al tău cer... ger și frig te cuprind
Fluturii ce-ți zburau înainte se vor ascunde în căsuța ta..
Și vor deveni omide
Încet, crunt, vor devora fiecare frunza din copacul
nostru..
Dar sigur nu... nu ți-e dor de mine... doar adori primăvara.
Iar eu..rămân orfan de culori.

Leuciuc Alexandru
XII H

Film mut

Și ne-am fi trezit în fiecare dimineață depărtați
Ea poate puțin irascibilă și eu puțin prea vesel
Ea mi-ar fi zis să plec iar eu aș fi lăsat țigara fără suflare
Am fi mers același pas, paralel unul de altul
Eu poate puțin prea beat de aseară iar zâmbetul ei puțin cam rece
Am fi mers pe plajă fără să ne ținem de mână, cum fac toți
Dar niciodată prea depărtați înăuntru
Eu să fiu nisipul iar ea să fie briza care mă va reda mării.
În ochii ei bătea vântul...



Mi-am cusut visele de îndrăgostit pe o batistă
Ea a rătăcit-o demult prin nisip
O priveam cât vântul îi mângâia părul
Alergam singur pe stânci cu speranța că măcar
valurile mă vor îmbrățișa
Dar ea... ea sădise prea mult foc în mine
Prea mult ca să pot să fiu primit acasă, sau să îmi
amintesc măcar...
Unde e acasă fără ea?
Doar ochii ei îmi oxigenau arderea, viața de acum
Acuș ajungeam înapoi de unde plecasem...



Se spune că atunci când iubești, sărutul acelei persoane te face cel mai
fericit om

La mine însă nu era valabil.

Buzele ei, atunci când erau îndreptate în sus

Creeau o epocă, un timp, un sens nou... o altă lume în care ea m-ar fi putut iubi

Și atunci eram eu mai fericit cu gândul, iluzia, himera mea

Decât orice altul ce era sărutat atunci.

Ceea ce simțeam în acel moment era curat, pur, nepământesc.

Sărutul a devenit azi ceva murdar, un gest sexual;

O aspirină animalică ce te face să-ți pierzi durerea, să-ți pierzi controlul

Mâna ta dând drumul mâinii ei pentru un sân sau altă parte a corpului.

Sărutul a devenit un pretext de care nu doresc a mă folosi atunci când îmi spun
că o iubesc.



În gaura timpului creată de ea înăuntrul meu, singurul sărut la care visez este acela pe care am să i-l fur înainte să mă arunc în spuma valurilor. Cufundat în albastru, în înceata dezintegrare a tot corpului meu, să privesc spre algele verzui și să-i văd ochii lucind în ele.

M-ar face să plutesc încet spre dulce-ami nemurire a sufletului și în ultima clipă a respirației mele chinuitoare să pot sfida măcar o dată neșansa.



Meditația, nu deseori în scris, a devenit o parte vitală din mine... reprezintă singurul moment în care îmi permit să fiu sincer cu mine, sigur pe ceea ce-mi spun și binînțele, singur. Dar și aici, un zumzăit de-a ei și o privire de drăcușor fericit îmi produce un zâmbet incontrollabil, capabil să mă scoată din acel profund gând.

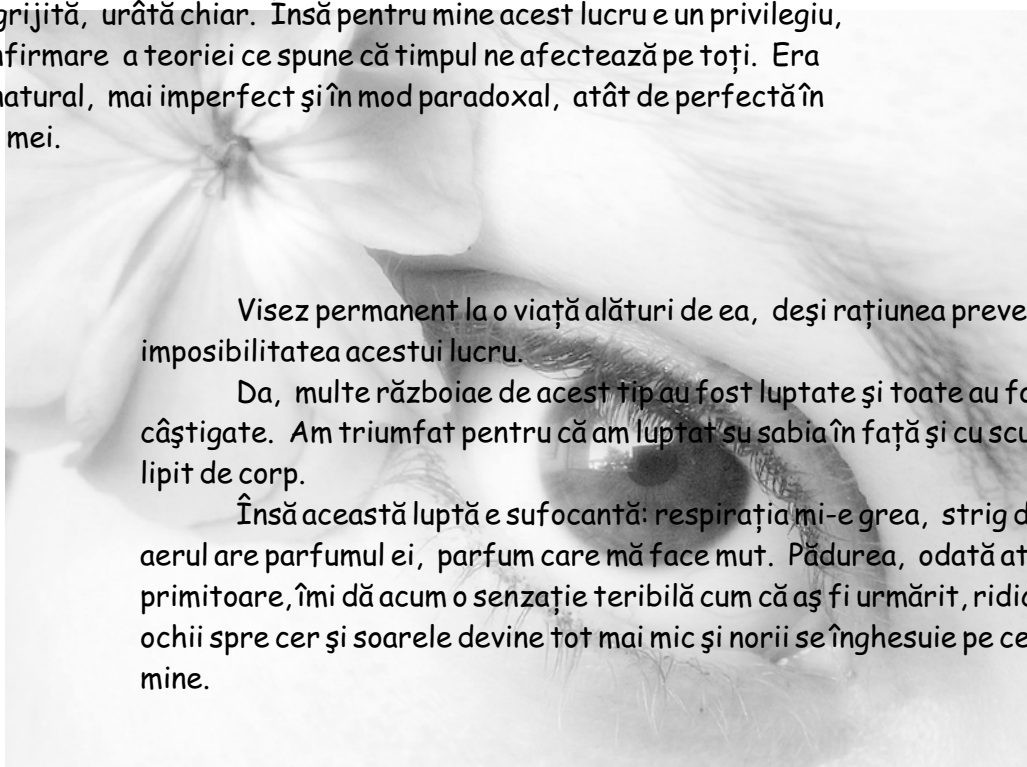
Da, e frustrant gândul că auto-controlul mi-a fost lezat de ființa ei, că orice putere a mea se diminuează considerabil atunci când o țin în brațe.

Ador să o văd dimineața, cu rimelul curs, cu un singur obraz roșu, cu petele fondului de ten de aseară... pentru mulți ar arăta neîngrijită, urâtă chiar. Însă pentru mine acest lucru e un privilegiu, o confirmare a teoriei ce spune că timpul ne afectează pe toți. Era mai natural, mai imperfect și în mod paradoxal, atât de perfectă în ochii mei.

Visez permanent la o viață alături de ea, deși rațiunea prevede imposibilitatea acestui lucru.

Da, multe războaie de acest tip au fost luptate și toate au fost câștigate. Am triumfat pentru că am luptat cu sabia în față și cu scutul lipit de corp.

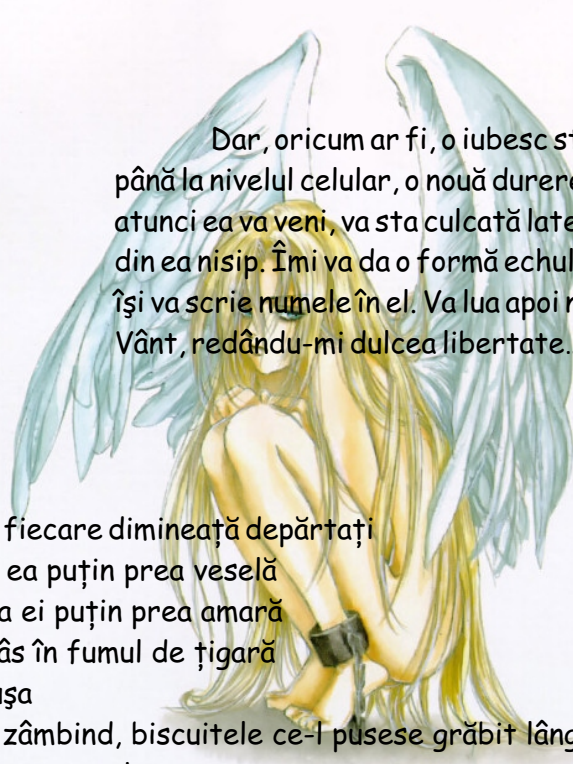
Însă această luptă e sufocantă: respirația mi-e grea, strig dar aerul are parfumul ei, parfum care mă face mut. Pădurea, odată atât de primitivă, îmi dă acum o senzație teribilă cum că aș fi urmărit, ridic ochii spre cer și soarele devine tot mai mic și norii se înghesuie pe cer și în mine.



Tinere talente

Cu un gest disperat, mă uit spre scutul meu, dar acesta îmi zâmbeste cu forma buzelor ei.

Mâna sigură ce ținea odată sabia o găsesc acum grea și putrezită
Cad în genunchi și mirosul ierbii îmi șoptește înfrângerea.



Dar, oricum ar fi, o iubesc stând drept. Aștept, vulnerabil până la nivelul celular, o nouă durere, ce mă va mistui. Dar știu că atunci ea va veni, va sta culcată lateral lângă cenușa mea și va face din ea nisip. Îmi va da o formă echilibrată apoi, cu zâmbetul trist, își va scrie numele în el. Va lua apoi nisipul în mâini și îl va risipi în Vânt, redându-mi dulcea libertate...

Și ne-am fi trezit în fiecare dimineață depărtați

Eu puțin irascibil și ea puțin prea veselă

Eu scuipând cafeaua ei puțin prea amară

Ea înecându-se în râs în fumul de țigară

Eu să ies trântind ușa

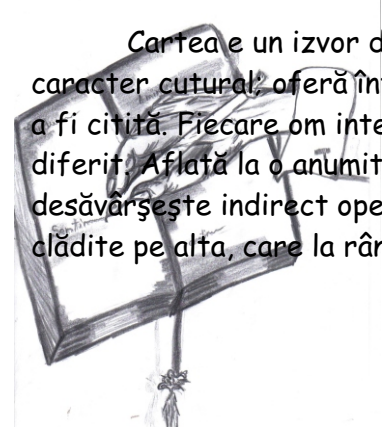
Iar ea să mănânce, zâmbind, biscuitele ce-l pusese grăbit lângă ceașca mea

Eu să o iubesc puțin prea mult

Iar ea să fie puțin prea departe

Leuciuc Alexandru
XII H

Cartea



Cartea e un izvor de informații, de gânduri, de sentimente; e o entitate cu un caracter cultural, oferă întotdeauna un izvor de meditație. Cartea are destinul său: acela de a fi citită. Fiecare om interpretează conținutul ei în felul său, o simte și o trăiește în mod diferit. Aflată la o anumită persoană, opera capătă diferite însușiri. Cititorul e cel care desăvârșește indirect opera. Citind foarte multe cărți, devenim creatori ai unei opere, clădite pe alta, care la rândul ei s-a format din alta și tot așa până la origini.

Paiu Mădălina Ioana
X E

La pas prin Suceava

Ce poate fi mai minunat decât un weekend în care totul să fie perfect, să poți vizita locuri frumoase și nu în ultimul rând să te simți bine alături de cei dragi? Orașul Suceava reușește să ofere atât tinerilor, cât și celor vârstnici locuri minunate. Pornind cu pași mărunți, în inima orașului Suceava, în Parcul Central, vizităm două busturi reprezentative pentru noi sucevenii: unul aparține lui Ciprian Porumbescu, compozitor român (1853- 1883) și altul domnitorului Petru Rareș (1483- 1546). Lângă Parcul Central se află „Muzeul de Științe al Naturii” (clădirea a fost inițial o școală de băieți) care acum organizează anual expoziții de animale și plante.



Un alt muzeu este „Muzeul Național al Bucovinei” care inițial a fost o prefectură. Aici facem cunoștință cu trecutul Sucevei. Putem afla lucruri minunate din „Sala Tronului” și totodată vedem veșminte boierești, monezi foarte vechi și obiecte de o valoare excepțională.

Una dintre cele mai vechi construcții civile din oraș este „Hanul Domnesc” unde, la parterul clădirii, elementele de arhitectură moldovenească (adică zidurile groase din piatră) încă mai sunt păstrate ca elemente de bază. Aici puteți vizita beciul foarte vechi care e martor al statorniciei clădirii, costume tradiționale ale strămoșilor noștri, războaie de țesut, obiecte meșteșugărești cu specific moldovenesc și nu în ultimul rând camere aranjate în stil tradițional moldovenesc.

Tot în centrul orașului Suceava vizităm Mănăstirea „Sfântul Ioan” care adăpostește moaștele ocrotitorului urbei, loc de pelerinaj pentru miile de oameni ce se adună în fiecare an pe 24 iunie la hramul acesteia și al localității. În partea de est, supraveghind cu privirea tot ce se întâmplă în jur, Cetatea de Scaun este străjerul veșnic al orașului nostru. În interiorul curții putem vedea reconstituite încăperile domnitorului și ale familiei sale, ale slujitorilor domnești, ale ostașilor, depozitele pentru alimente, camerele de gardă și o sală a sfatului domnesc



care odinioară adăposteau figuri importante ale Moldovei. Dar fermecați de istorie, să nu uităm de „Muzeul Satului Bucovinean” adăpostit în Parcul Cetății, vizavi de Cetatea de Scaun. Aici sunt construite căsuțe tradiționale din lemn, cu decorațiuni interioare deosebite care creează un circuit al vieții prin reprezentarea etapelor ei: nașterea, nunta și moartea.



Un element modern în oraș la noi, care ne trimite spre alte lumi este „Planetariul”. Aici ai ocazia să vezi Soarele, Luna, planetele și stelele ce poposesc deasupra noastră în fiecare moment din zi sau din noapte. La etaj se află Mediatica, dotată cu aparatură audio-video, unde se organizează simpozioane, conferințe, sesiuni de comunicări științifice și se oferă publicului vizitator video-documentare.

Îmbinând armonios trecutul cu prezentul, istoria cu viitorul, orașul Suceava se transformă pe zi ce trece, încercând să-și găsească individualitatea în această mare Europă din care face parte.

O zi pe meleaguri arabe

Îmi amintesc și acum cu bucurie în suflet ziua când eu și părinții mei am hotărât să facem o excursie în Tunisia.

Ajunși acolo am rămas foarte uimiți de căldura care era ... în jurul amiezii cam 54° C. Ne-am urcat în autocar cu ghidul pentru a ne face o prezentare a orașului Sousse. Un oraș tunisian foarte frumos, cu multe monumente, parcuri de distracție, magazine și mulți arabi. Am



rămas uimită când am văzut femeile atât de îmbrăbodite și pe față, și pe cap la o asemenea căldură!

Ajunși la hotel ne-am hotărât să ne schimbăm și să plecăm la plajă. Era o plajă foarte curată, cu un nisip fin și mătăsos, iar de mare nu mai spun că era limpede ca lacrima. În schimb, când am privit mai atent în jurul meu am observat că toate femeile arabe erau îmbrăcate, și îmbrăcate intrau și în apă. Nu-mi venea să cred! Mă simțeam dezgolită complet... dar am avut noroc că mai erau foarte mulți turiști români prin preajmă. Ele nu aveau voie

să se dezbrace, în schimb soții lor stăteau în slipi, neavând nicio problemă. Ba mai mult, aveau tălpile vopsite cu diferite forme deoarece tradiția lor e că numai soțul are voie să atingă și să vadă talpa piciorului nevestei lui. Apoi am ieșit pe la niște magazine și am văzut o femeie îmbrăcată în negru complet, numai ochii i se vedeau, deși părea foarte frumoasă, și am rugat-o să facă o fotografie cu mine ca să am amintire din acea vacanță și mi-a spus că nu are voie. Religia îi permite să vorbească cu turiștii, dar nu să facă fotografii. Seara, când am ieșit pe

faleză, nu-mi venea să cred ce-mi vedeau ochii: pe terase nicio femeie, doar bărbați care fumau narghilea și se uitau la televizor aranjați ca la cinema. Ele erau pe faleză cu ai lor copii și mâncau semințe, popcorn, covrigei sau beau sucuri. Am mai aflat apoi că acolo nicio femeie nu lucrează, doar bărbații! Nevestele stau cu odraslele și fac mâncare pentru soți. Arabii vorbeau foarte bine engleza și franceza, dar mai știau și câte un cuvânt, două, din alte limbi. Când le spuneam de România, toți auziseră de "Hagi" sau "Băsescu crazy", unii mai știau și cum se salută "Bună ziua". M-am bucurat enorm când am văzut că erau interesați să afle cât mai multe despre țara noastră.



A fost o călătorie foarte frumoasă, o experiență unică în viață și aș repeta-o oricând!

Bulgaria ...un loc care merită vizitat

Anul trecut, vara, am petrecut două săptămâni în Bulgaria, într-o frumoasă stațiune - Albena - pe malul Mării Negre și dacă aș avea ocazia să o mai vizitez aș merge cu cea mai mare plăcere.



Albena este una dintre locurile superbe și moderne ale Bulgariei. După un drum lung și obositor, am ajuns în stațiune unde ne-am cazat apoi am admirat acea plajă minunată.

La marginea stațiunii se afla un bazar unde erau mai mulți vânzători ambulanți pe mesele cărora se aflau numeroase suveniruri. Pe aleile acestui bazar am întâlnit persoane deghizate în personaje mitologice care reprezentau deliciul multor turiști veniți din toate părțile lumii.

M-a impresionat de asemenea arhitectura noilor hoteluri deosebit de frumoase, cu multe

lumini multicolore, care împânzeau litoralul bulgăresc și care erau înconjurate de bazine și locuri de joacă pentru copii, discoteci.

În hotelul nostru, camerele erau dotate cu televizor, telefon, radio, aer condiționat și aveau vederea spre plajă, ceea ce mi-a plăcut foarte mult. De asemenea, m-a impresionat piscina foarte curată și mâncarea foarte bună, dar și ideea ingenioasă cu o brățară specială a hotelului care îți permitea achiziționarea oricărei băuturi răcoritoare de la barul clădirii. Nici mediul înconjurător nu era de neglijat: nisipul foarte fin, apa foarte curată și limpede, aerul proaspăt, pădurile, o mare varietate de vegetație și plante îți încântau ochii îmbiindu-te să le admiri pe toate. Cei care iubesc sportul puteau juca tenis, fotbal, bowling și exista chiar un club modern de călărie.

Și dacă ai venit aici ca să descoperi lucruri noi, ar fi păcat să nu vizitezi galeria de icoane, galeriile de artă, muzeul de istorie și orașul vechi din Balcik. De asemenea, pentru iubitorii de muzică s-au organizat numeroase concerte cu muzică nouă, dar și concerte simfonice la care am participat cu mult interes și plăcere.

Sper că în cele câteva rânduri v-am convins că merită să vizitați aceste locuri dacă vă doriți o vacanță plină de bun gust pentru că eu, dacă aș mai avea ocazia să merg acolo, nu aș rata-o, chiar dacă unii mi-ar reproșa lipsa de patriotism.



Teleagă Andreea
X H

Calendar cultural

Octombrie



Dimitrie Cantemir (1673 - 1723), domn al Moldovei (1693 și 1710 - 1711), autor, cărturar, enciclopedist, etnograf, geograf, filozof, istoric, lingvist, muzicolog, om politic și scriitor român. . Opere : „ Istoria ieroglifică ”, „ Istoria Imperiului Otoman ”, „Descriptio Moldaviae ” („Descrierea Moldovei”), „Imaginea tainică a științei sacrosante”.

Ludwig van Beethoven (1770 - 1827) a fost un compozitor german, recunoscut ca unul din cei mai mari compozitori din istoria muzicii..
Creații: 9 simfonii, 5 concerte pentru pian și orchestră, un concert pentru vioară și orchestră, sonate pentru vioară și pian etc.



Auguste și Louis Lumière sunt copiii industriașului francez Antoine Lumière, proprietarul unei uzine de aparate de fotografiat. Cei doi erau fotografi de meserie.

August Lumière s-a născut la 19 octombrie 1862 și a murit la 10 aprilie 1954.

Louis Lumière s-a născut la 5 octombrie 1864 și a murit la 6 iunie 1948. Cei doi sunt considerați inventatorii primului aparat de filmat și a primului aparat de proiecție cinematografică.

Noiembrie

Voltaire, pe numele său adevărat **François-Marie Arouet**, (1694- 1778), a fost scriitor și filozof al iluminismului francez. Mari realizări îi sunt atribuite și ca istoric iluminist.

Opere: „ Oedipe ”, „ Lettres philosophiques ”, „ Le siècle de Louis XIV ”, „ Poème sur le désastre de Lisbonne”.



Anders Celsius (1701 - 1744) a fost astronom, fizician și inventator suedez. Celsius se ocupă în egală măsură și de geodezie și de fizică. A studiat aurorele boreale și a explicat acest fenomen pentru prima dată prin magnetismul terestru. Moare de tuberculoză la numai 43 de ani.



Ennio Morricone (1928) este un compozitor italian de muzică de film. El a compus muzica pentru mai mult de 500 de filme și seriale. Deși doar 30 din coloanele sale sonore sunt pentru filme western, acestea sunt cele mai celebre. Stilul de compoziție a lui Morricone este cunoscut mai ales în western-urile "spaghetti". În 2007 a primit premiul de onoare pentru întreaga carieră la Oscar, fiind al doilea compozitor de muzică de film care primește acest premiu (după Alex North).

Decembrie

Nicolae Labiș (1935 - 1956), poet român, talent remarcabil. Criticul Eugen Simion l-a supranumit "buzduganul" generației șaizeciste. Fiu de învățători (Eugen și Ana-Profira), Nicolae Labiș învață să citească pe la 5 ani, de la elevii mamei sale.



Bartolomé Estebán Murillo (1617 - 1682) a fost un pictor spaniol al sec. al XVII-lea. Este una dintre cele mai importante figuri ale picturii baroce spaniole.

Picturi: "Adorația Magilor", „Fecioara Rozariului cu Pruncul”, „Cerșetorul”, „Portret de fată”, „Fată cu fructe și flori”, „Copil și câine”, „Pruncul Isus oferă pâine”.

Thomas Andrews (1813- 1885), a fost un medic, chimist și fizician irlandez autor a importante lucrări privind tranzițiile de fază între gaze și lichide. Thomas Andrews a obținut primele rezultate deosebit de interesante din punct de vedere cantitativ cu privire la lichefierea gazelor.



Ianuarie



Isaac Newton (1642 - 1726) a fost un renumit om de știință englez, matematician, fizician și astronom, președintele Academiei Regale de Științe a Angliei. Isaac Newton este savantul aflat la originea teoriilor care vor revoluționa știința, în domeniul opticii, matematicii și în special al mecanicii.

Jean-Baptiste Poquelin, cunoscut mai bine ca **Molière** (1622- 1673), a fost un scriitor francez de teatru, director și actor, unul dintre maeștrii satirei comice. Opere : „ La Jalousie du Barbouillé”, „ Le Médecin volant ”, „ L'Étourdi ”, „ Le dépit amoureux ”, „Les Précieuses ridicules ”, „ Sganarelle ”, „ Dom Garcie de Navarre”.





Elvis Presley (1935 - 1977) a fost un cântăreț și actor american, cunoscut frecvent ca Regele Rock 'n' Roll-ului.

Cariera muzicală: „ My Happiness ” , „That's When Your Heartaches Begin” , „ Heartbreak Hotel ” , „ In the Ghetto ” , „ Suspicious Minds ” , „ Don't Cry Daddy ” și „ Kentucky Rain ”.

Filme: „Viva Las Vegas ” , „Kissin' Cousins ” , „ Roustabout ” , „ Girl Happy” „Tickle Me”, „ Paradise ” , „ Hawaiian Style ” etc.

Februarie

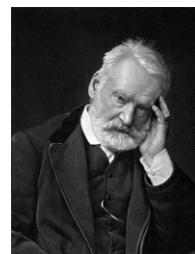
Jules Verne (1828 - 1905) a fost un scriitor francez și un precursor al literaturii science-fiction . Verne a fost apreciat pentru scrierea operelor legate de viitor, spațiu, aer și călătoria în adâncurile mării.

Romane: „O hibernare între ghețuri”, „Călătorie în Anglia și în Scoția”, „Cinci săptămâni în balon”, „O călătorie spre centrul Pământului”, „ De la Pământ la Lună”, „Copiii căpitanului Grant”.

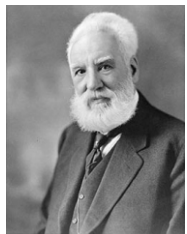


Thomas Alva Edison (1847- 1931) a fost un important inventator și om de afaceri american a sfârștului de secol XIX și început de secol XX. A fost cunoscut și ca "Magicianul din Menlo Park", fiind și cel mai prolific inventator al timpului prin aplicarea practică a descoperirilor științifice (1903 brevete). El a realizat: becul cu filament, telefonul, sistemul de transmisie multiplă a telegramelor, fonograful și kinetoscopul.

Victor Hugo (1802 - 1885) a fost un poet, dramaturg, romancier și prozator francez. Este considerat cel mai important scriitor romantic francez, fiind prim-ministru al Franței din 1845, senator al Parisului și membru al Academiei Franceze din 1841. Operele sale cele mai cunoscute sunt „Mizerabili” și „Notre-Dame de Paris”.



Martie



Alexander Graham Bell (1847 - 1922) a fost un om de știință, inventator și, ulterior, industriaș american.

În 1876 descoperă telefonul care mai apoi este introdus în sistemul de comunicație internațional.

Michelangelo Buonarroti (1475 - 1564), alături de Leonardo da Vinci, cel mai important artist în perioada de vârf a Renașterii italiene. Geniul său universal este deopotrivă oglindit de pictură, desen, sculptură și arhitectură. A scris și poezii, în special în genul sonetului și madrigalului.



Prenumele meu

Încă de la început, Dumnezeu a dat nume primilor oameni, fiecare având o semnificație aparte: Adam înseamnă «țărână», deoarece Creatorul nostru a făcut omul din țărâna pământului după chipul și asemănarea Sa, iar Eva, „cea vie” primește acest nume de la Adam, deoarece este «mama tuturor celor vii».

Urmând exemplul lui Dumnezeu, oamenii au continuat să dea nume copiilor lor după unul dintre criteriile:

- ✎ Numele unei persoane dragi (părinți/bunici/prieteni);
- ✎ în funcție de data nașterii, căutând cea mai apropiată sărbătoare din calendarul creștin;
- ✎ numele florii preferate (Crina, Margareta, Viorica etc.);
- ✎ numele unor personaje biblice (Rebeca, Estera, David);
- ✎ numele celebrităților etc.

Ajungând la o anumită vârstă, unele persoane nu sunt mulțumite de numele primite de la părinți și de aceea și le schimbă, iar cei care au primit câte două prenume au posibilitatea de a alege unul din ele pe care să-l folosească în societate.

Pentru că am primit semnale din școală că mulți dintre noi sunt curioși să afle de unde ni se trage prenumele, ne-am gândit să începem odată cu acest număr o rubrică denumită „Prenumele meu” în care să prezentăm semnificația substantivului propriu care ne individualizează și să exemplificăm printr-o personalitate importanța acestuia.

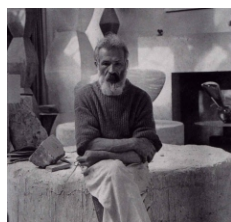
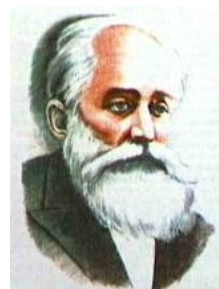


ALEXANDRU / ALEXANDRA substantiv ce își are rădăcinile în numele grecesc "Alexandros" care înseamnă "protector al bărbatilor / al oamenilor".

Alexandru G. Djuvara (1858-1913) a fost un politician și ministru de externe

BOGDAN nume ce provine dintr-o frază slavă ce înseamnă "darul / cadoul lui Dumnezeu";

Bogdan Petriceicu Hașdeu (1869-1888), pe numele adevărat **Tadeu Hașdeu** a fost scriitor și filolog român, din familia Hâjdău, pionier în diferite ramuri ale filologiei și istoriei românești. Academician, enciclopedist, jurist, lingvist, folclorist, publicist, istoric și om politic, Hașdeu este una dintre marile personalități ale culturii române din toate timpurile.



CONSTANTIN derivă din "Constans", nume latin care înseamnă "constant / statornic".

Constantin Brâncuși (1876-1957) a fost un sculptor român ce a adus contribuții covârșitoare la înnoirea limbajului și viziunii plastice în sculptura contemporană. Constantin Brâncuși a fost ales postum membru al Academiei Române. Francezii îi pronunță numele **Brancusi**.

Repere de cultură



DUMITRU - corespunde numelui zeului grec "Demetrius", zeul agriculturii.

Dumitru Dorin Prunariu (1952) este un cosmonaut român. La 14 mai 1981 a devenit primul și singurul român care a zburat vreodată în spațiul cosmic. A fost președinte al Agenției Spațiale Române și în prezent are gradul de general maior în rezervă.

EMIL/ EMILIA- nume provenit din latinescul "Aemilus" care înseamnă "dornic/ nerabdător/ zelos".

Emil Racoviță (1868-1947) a fost un savant, explorator, speolog și biolog român, considerat fondatorul biospeologiei (studiul faunei din subteran - peșteri și pânze freatice de apă). A fost ales academician și președinte al Academiei Române.



FLORIN/ FLORENTIN-substantivul derivă din "Florentina", nume latin ce înseamnă "înfloritoare".

Florentin Smarandache (1954) este scriitor și matematician american de origine română, profesor de matematică la Universitatea New Mexico din Statele Unite.

GEORGE / GHEORGHE -numele grec "Georgios" înseamnă "fermier / țăran".
Gheorghe Șincai (1754-1816) a fost istoric, filolog, traducător, poet, reprezentant al Școlii Ardelene.

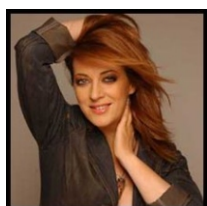


HORIA-substantiv propriu derivat din nemțescul "Heinrich" ce înseamnă "cap de familie";

Vintilă Horia (1915-1992) a fost diplomat, eseist, filozof, jurnalist, pedagog, poet și romancier român, care a scris în special în limbile română și franceză, cunoscând consacrarea internațională după exilul său.

IOANA / ION / IOAN - de la "Yochana", nume evreiesc, însemnând "binecuvântarea Domnului";

Ion Creangă este unul dintre clasicii literaturii române. Recunoscut datorită măiestriei basmelor, poveștilor și povestirilor sale, a intrat în istoria literaturii române, în principal, datorită operei autobiografice „Amintiri din copilărie”.



LAURA / LAURENTIU-substantiv derivat din latinescul "laurus" („tufă de dafin/laur”);

Laura Stoica (1967-2007) (numele complet **Adriana-Laurenția Stoica**) a fost cântăreață, compozitoare pop-rock și actriță din România.

Din numărul următor: Mihai, Nicoleta/ Nicolae, Otilia, Paul/ Paula, Radu, Silviu , Ștefan, Vasile, Zâna

Bucuriile simple ale copilăriei De Crăciun

Fiecare om își amintește imagini plăcute sau mai puțin plăcute din copilăria sa. Eu îmi amintesc cea mai frumoasă zi din viața mea, și anume ziua din Ajunul Crăciunului.

Când aveam vârsta de patru ani și jumătate, mama și tata ne-au chemat pe mine și pe fratele meu pentru a ne cere ajutorul în decorarea bradului de Crăciun. Tata a desfăcut două cutii care aveau aproape înălțimea mea și ne-a invitat să alegem de acolo cele mai frumoase podoabe pentru pomul din acel an. Deși toți membrii familiei mele puteau să culeagă câteva globuri dinăuntrul celor două cutii, eu abia dacă reușeam să văd ce se află în ele. M-am ridicat sfios în vârful picioarelor, încercând să disting culoarea mea preferată între sferele multicolore. Inima mi-a tresărit de bucurie atunci când am zărit un glob albastru, strălucitor. Aveam de gând să-l plasez pe una din crengile de sus ale bradului, pentru a-l putea admira mereu. Gândindu-mă cât de frumos va arăta bradul cu acel glob minunat pe care l-am ales eu, am uitat că stăteam pe vârfuri pentru a-l putea vedea și că în niciun caz nu puteam să-mi strecur mânuța până la fundul cutiei ca să-l iau. Lacrimi ferbinți mi-au inundat deodată obraji, iar imaginea bradului perfect din mintea-mi a fost complet distrusă. Deși fratele meu mă privea ca un ciudat și nu putea să înțeleagă motivul suferinței mele, tata m-a ridicat în brațe și m-a rugat să aleg și eu o podoabă.

Zâmbetul mi-a revenit pe buze în momentul în care tata a agățat globul albastru pe cea mai înaltă creangă a bradului. Acum puteam să-l privesc ore în șir. Eram din nou fericit!...

Jitaru Paul
IX F



Crăciunul în Bucovina

Crăciunul este una dintre marile sărbători ale creștinilor. Sărbătorim, pe 25 decembrie a fiecărui an, cu mic cu mare, nașterea Mântuitorului Iisus Hristos, cel care ne va scoate din păcatul strămoșesc. E o perioadă plină de bucurie, de urări, de colinde și de clinchete de clopoței care creează o atmosferă

plină de vrajă.

În Bucovina, Crăciunul este sărbătoarea care se păstrează, poate, mai mult decât în alte părți, fără mari abateri de la tradiție. Obiceiurile sunt cunoscute și respectate încă în satele de munte, dar și în orașe, aici suferind însă mici modificări.

Dintre elementele distinctive ale perioadei, ne-am oprit asupra celor mai semnificative:

Bradul, considerat „pomul vieții” pentru că nu se ofilește niciodată, este împodobit cu multă atenție de către toți ai casei, iar cel mai „de seamă” membru al familiei (de regulă tatăl sau cel mai mic copil) agață în vârf steaua aducătoare de vești minunate. Obiceiul acesta este de dată relativ recentă și provine din țările germanice. Prima atestare a împodobirii bradului datează din 1510, în Lituania.



Colindele reprezintă bucuria copiilor care, înainte, primeau în trăistuță mere, nuci, covrigi, acum banii fiind răsplata. La sate atât copiii, cât și flăcăii mai mari colindă din casă în casă în noaptea dintre 23 și 24 decembrie, imediat după miezul nopții și până în zorii zilei. La oraș în schimb, copiii colindă în noaptea de ajun, 24 și 25 decembrie începând cu lăsarea serii și până la miezul nopții.

Colindele se cântă gazdelor pentru sănătatea și fericirea acestora în anul care urmează. Ele sunt de două feluri: religioase și laice. La baza celor religioase se află literatura, iar subiectele lor se referă în general la Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Ele sunt dedicate Domnului, Sfinților și Omului. Colindele laice mai sunt numite și profane sau lumești, au un caracter liric și sunt adaptate după gazdele

căroră li se cântă.

Colindele religioase (cu origine bisericească) sunt formate după tiparul colindelor de tip păgân deoarece au aceeași origine.

Un personaj celebru al acestei sărbători este, fără îndoială, **Moș Crăciun**, un bătrân bun și blând, cu barba albă, care aduce daruri copiilor cuminți, un bătrân a cărui imagine a fost desenată în anul 1860 de către americanul Thomas Nast. Costumul cunoscut în prezent de copiii din întreaga lume are culoarea roșie și este compus dintr-o pereche de pantaloni, o geacă și o curea mare neagră, o căciuliță și nelipsitul sac plin de daruri.



lip



Dar nu putem uita **mâncărurile tradiționale** care nu sesc de pe masa îmbelșugată de Crăciun. Purcelul se taie la noi de Ignat, pe 20 decembrie, pentru ca apoi gospodinele să poată pregăti bunătățile între care, la loc de cinste, se află cârnații, caltaboșii, toba, piftia, sarmalele și friptura. Un alt eveniment important la sfârșitul anului este Anul Nou care în Bucovina se serbează pe 1 ianuarie, denumirea de AN NOU fiind dată primei zile dintr-un an calendaristic. Papa

Inocențiu al XII-lea stabilește sărbătorirea religioasă a acestei date în anul 1691, înainte de această dată Crăciunul fiind socotit începutul unui nou an. Anul Nou mai este denumit și „revelion”, după denumirea franțuzească Réveillon care înseamnă „veghe”, dar la noi este folosit cu sensul de „ospăț până la miezul nopții”. Anul nou este așteptat de către cei mici, care merg cu uratul, cu ursul sau cu capra, dar și de tineri, care se organizează în grupuri, în cete, valorificând tradiții străvechi ca „Irozii”, „Malanca” etc.. De asemenea, în această noapte se fac urări de noroc și sănătate rudelor și prietenilor.



Repere de spiritualitate



Pe data de 1 ianuarie la ortodocși este sărbătoarea Sf. Vasile, care a fost episcop de Cezarea. În unele sate se mai merge cu uratul și în aceasta zi, dar acum specific este semănatul aducător de belșug, viață bună și sănătate.

Aceste sărbători sunt cele mai întinse de peste an (încep de Sfântul Nicolae -6 decembrie și se sfârșesc de Bobotează -6 ianuarie) și pline de bucurie și de aceea, probabil, au apărut și foarte multe superstiții și credințe legate de ele, dintre care amintim câteva:

- ✎ Se spune că de Ajun trebuie să postești pentru că Maica Domnului, în acea zi, fiind supărată nu a mâncat nimic;
- ✎ Un cer senin de Crăciun anunță un an roditor. Dacă bate vântul de Crăciun, anunță ghinion.
- ✎ Nu se mănâncă nici pește pentru că are sânge și Fecioara Maria era plină de sânge în acea zi
- ✎ Dacă faci baie în ziua de Crăciun, vei rămâne curat tot anul.
- ✎ Copiii născuți de Crăciun sau de Anul Nou sunt norocoși.
- ✎ Se spune că Moș Crăciun nu este singurul care "circulă" grăbit pe cer în această noapte deosebită și că, pe 24 decembrie, toate vrăjitoarele și demonii ies din ascunzători.
- ✎ Dacă ieși din biserică în timpul slujbei de Crăciun, vei asurzi pentru că în această noapte, toate animalele vorbesc limba oamenilor și toate sunetele sunt amplificate.
- ✎ În Ajunul Crăciunului, gospodarii își strâng din sat tot ce au dat împrumut, ca să-i găsească sărbătorile cu toate în gospodărie.



✎ Dacă mănânci mere în ajun de Crăciun, vei fi sănătos tot anul. E bine să ai struguri pe masă de Anul Nou și la miezul nopții să mănânci 12 boabe și pe rând sa-ți pui câte o dorință pentru fiecare lună a anului. Peștele, de asemenea, este printre alimentele preferate de Anul Nou.

✎ Norocul îl poți pierde dacă împrumuți ceva din casă în noaptea de Ajun;

✎ Nu trebuie să lași pe cineva sa-ți închidă ușa de Crăciun deoarece s-ar putea să aibă mâna rea și ar putea sa-ți alunge norocul din casă.

✎ Ai noroc în această perioadă dacă: răstorni cutia cu chibrituri, dacă verși vin pe masă, dacă îți ții urechea, dacă dai de pomană, dacă atingi cocoșa unui cocoșat.

✎ E bine să ai pe masa de Crăciun și de Anul Nou crenguțe de vâsc. Aduce noroc!

✎ Îmbrăcați ceva nou pe 1 Ianuarie, aduce noroc!

✎ Dorința pusă la miezul nopții de Revelion are toate șansele să se împlinească.

Repere de spiritualitate

✍ Dacă ții bani în mână, vei avea bani tot anul, dacă îți ții iubita de mână, îți va merge bine cu dragostea tot anul, dacă ții paharul în mână, va fi un an vesel.



✍ Culoarea cea mai aducătoare de noroc și pe care este bine să o purtați în noaptea de Anul Nou este roșu.

✍ Primul om care va trece pragul în prima zi din noul an va influența tot anul.

✍ Prima persoană care va suna sau va bate la ușă în prima zi din noul an trebuie primită.

✍ Dacă prima persoană care va intra în casă e femeie

va fi un an prost, dacă e bărbat va fi un an norocos.

✍ Faceți ceva - cât de mic - care are legătură directă cu munca dumneavoastră în prima zi a noului an pentru a vă merge bine la serviciu tot anul.

✍ Prima zi din noul an trebuie să vă găsească în curățenie deplină, deci e bine ca înaintea acesteia să faceți curățenie și în cele mai ascunse unghere.

✍ Faceți mult zgomot la miezul nopții pentru a alunga spiritele rele (clopoței, petarde etc.)!

✍ Aduce noroc să mănânci carne de porc sau linte de Anul Nou.

✍ Anul Nou va fi luminos și bun dacă se lasă o lampă sau o lumânare aprinsă până la ziuă.

✍ Nu trebuie să aruncați nimic din casă în prima zi a anului nou, nici măcar gunoiul! E bine ca ceva sau cineva să vă intre în casă, nu să iasă!

✍ Aduce ghinion dacă agăți calendarul înainte ca noul an să înceapă.

✍ E bine să nu vă găsească anul nou cu datorii, altfel veți avea datorii tot anul.

✍ Nu înjurați și nu folosiți cuvinte urâte în ajun de An Nou căci așa veți face întreg anul ce urmează!



Surse:

www.flu.ro

www.crestinortodox.ro

Beldoschi Gabriela

X H

Cuprins

I. Repere istorice

Istoricul școlii, Andreea Vizitiu.....	4
Cum ne pregătim elevii pentru piața muncii prin FIRMA EXERCITIU, prof. Carmen Cheaburu.....	6

II. Repere extracurriculare

Balul Bobocilor 2007 Balul generației mele, Alexandra Arnăutu	8
Liceul - o nouă etapă în viața mea, Daiana Alexandroaie.....	9
Parfum în necunoscut, Alexandra Sandu.....	10
Primele impresii din viața de licean, Alexandra Arnăutu.....	11

III. Proiecte europene

Interes pentru "Eco-Școala", Mihaela Oniseminic.....	12
Un vis devenit realitate - laboratorul lingvistic, prof. Virginia Băncescu.....	14
Invitație la Cabinetul de Asistență Psihopedagogică, prof. psiholog Florin Bagiu.....	15
Ecologia și mentalitatea românească, prof. Fabiola Iacobescu.....	16

IV. Repere de lectură

Calculatorul: prieten sau dușman?, Corina Popovici...-.....	17
---	----

V. Tinere talente

... , Florentina Ruxandra Sevastin.....	18
Ceva, Alexandra Sandu.....	19
Pentru tine, Florentina Ruxandra Sevastin.....	20
Alter Ego, Alexandru Leuciuc.....-	20
Eu, Alexandru Leuciuc.....	21
Surâs, Daiana Alexandroaie.....	21
Nu vreau, Alexandru Leuciuc	22
Pa, Alexandru Leuciuc	22
Film mut, Alexandru Leuciuc	23
Cartea, Mădălina Ioana Paiu.....	25

VI. Itinerarii turistice

La pas prin Suceava, Adina Pașcu	26
O zi pe meleaguri arabe, Mihaela Anca Mihai	27
Bulgaria... un loc care merită vizitat, Andreea Teleagă.....	28

VII. Repere de cultură

Calendarul cultural.....	29
Prenumele meu.....	32

VIII. Repere de spiritualitate

Bucuriile simple ale copilăriei. De Crăciun, Paul Jitaru.....	34
Crăciunul în Bucovina, Gabriela Beldoschi	34

Colegiul de redacție

Prof. Corneliu Romașcu - director
Prof. Cristina Dranca
Prof. Aura Hapenciuc
Prof. Nicoleta Stan

Colectivul redacțional

Gabriela Beldoschi - redactor-șef
Corina Popovici - redactor-șef
Adriana Onică
Adina Pașcu
Andreea Vizitiu

Colaboratori

Prof. Fabiola Iacobescu
Prof. Gheorghe Popa
Claudia Iacoboaia
Irina Laza
Iulian Anton

Redactor coordonator

Prof. Mihaela Beșa

